

NOVÁ KAMARÁDKA

V našem domě byl jeden prázdný byt.

Minulý měsíc se ale nastěhovali noví nájemníci.

Je to rodina se třemi dětmi.

Mají dva velké syny a dceru stejně starou jako my.

Jmenuje se Adéla a je dost upovídaná.

Její maminka si přála holčičku v růžových šatičkách.

Jenže Adéla růžovou nesnáší. Nechce nosit sukně ani šaty.

Nejraději běhá venku ve starých teplákách. Chová se spíše jako kluk.

Jen vlasy má dlouhé. Nosí cop s mašlí.

„Ahoj, děcka,“ řekla nová susedka, když přišla poprvé na hřiště.

„Jmenuji se Adéla Vopičková.“

„Jé, opice,“ posmívali se někteří kluci. „Umíš ložit po stromech?“

Ale Adéla se neurazila. Právě naopak, usmála se.

A pak rychle vylezla na nejvyšší strom. Kluci jen zírali.

„Já jsem Filip Marek,“ řekl jsem, když slezla dolů.

„A já Matěj Marek,“ představil se bratr.

„Jé, kluci, vy jste úplně stejní,“ divila se Adéla.

Hned jsme se skamarádili.

Která holčička je Adéla? Vybarvi ji.